

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra az európai szabványosítás finanszírozásáról”

COM(2005) 377 final – 2005/0157 (COD)

(2006/C 110/03)

2005. szeptember 16-án a Tanács úgy határozott, hogy az EK-Szerződés 95. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti témában.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció véleményét 2006. február 21-én elfogadta. (Előadó: Antonello PEZZINI.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2006. március 15–16-án tartott 425. plenáris ülésén (a március 15-i ülésnapon) 140 szavazattal 1 ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság üdvözlöi az Európai Bizottság javaslatát, amely biztos, egyértelmű és áttekinthető jogi keretet kíván nyújtani az európai szabványosítás finanszírozásának, a szabványosítási rendszer ugyanis nagy jelentőséggel bír a belső piac normális működésére, az európai ipar versenyképességére, valamint az európai műszaki szabványoknak az európai jogalkotás és politikák támogatásában játszott szerepére nézve.

1.2 Az EGSZB megerősíti, hogy az európai szabványosítás az érintett felek önkéntes tevékenysége, annak is kell maradnia, és pontosan az érintett felek feladata az igényeiknek megfelelő szabványok és egyéb szabványosítási termékek kidolgozása.

1.3 Az EGSZB azt ajánlja a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Bizottságnak, hogy az európai szabványosítási politikát tekintve proaktívabb magatartást tanúsítsanak. A nemrég aktualizált lisszaboni menetrend megvalósítása kapcsán a szabványosítási politikát az unió egyik legalapvetőbb politikaterületének kell tekinteni, s annak hozzá kell járulnia az európai és tagállami intézmények és vállalatok valódi „szabványosítási kultúrájának” kialakulásához, amely stratégiai elemet jelent közösségi és nemzetközi szinten.

1.4 Az EGSZB nézete szerint rendkívül fontos biztosítani, hogy minden érintett fél, mégpedig elsősorban a nem kormányzati szervezetek, a KKV-k, valamint fogyasztói és környezetvédelmi szervezetek teljes mértékben részt vegyenek az egységesített európai szabványosítási rendszer létrehozásában, melynek során a munkaerő képzésére irányuló intézkedéseket pénzügyileg is támogatni kell.

1.5 Az EGSZB kiemeli, hogy az európai szabványosítás lényeges a belső piac működése és megerősödése szempontjából, ami különösen az „új megközelítésű” irányelveknek köszönhető az egészségügyi, a biztonsági, a környezet- és fogyasztóvédelmi területen, valamint biztosítja az interoperabilitást több ágazatban, elsősorban a közlekedés és a telekommunikáció terén. A szabványosítás emellett a vállalatok versenyképességének növekedését is lehetővé teszi, mivel ösztönzi az áruk és a szolgáltatások szabad áramlását a belső piacon és a világpiacon.

1.6 Az EGSZB szerint biztosítani kell, hogy az európai szabványosítási rendszer keretében stratégiaiul fontos és nélkülözhetetlen erőforrásként finanszírozott intézkedéseket megfelelő

módon, hosszú távon gondolkodva irányítsák; hogy legyen lehetőség az együttműködés közös célkitűzéseinek további követésére; és hogy adva legyenek a szükséges igazgatási és pénzügyi feltételek egyrészt a szabványosítási rendszer függetlenségének és semlegességének fenntartásához, másrészt a működőképesség és a szabványosítási munka erősítéséhez.

1.7 Az EGSZB véleménye szerint a javasolt összköltségvetés nem elegendő az európai szabványosítási rendszer egészének finanszírozására az érintett ötéves időszakban, ezért a jelenlegi 2 %-os küszöbértéknél magasabbra kell növelni a szabványok független létrehozásának és terjesztésének biztosításához, hogy ezek a szabványok megfeleljenek az EU 25 tagállamra való bővítésének, illetve a tagjelölt országok várható csatlakozásának.

1.8 Az EGSZB hangsúlyozza a következő intézkedések szükségességét:

- minél nagyobb átláthatóság és bizonyosság megteremtése az európai központi szabványosítási szervek finanszírozása során, az európai szabványügyi szervezetek (ESO-k) infrastruktúráira és szolgáltatásaira engedélyezett költségek meghatározása a szabványok, vagyis a műszaki bizottságokban részt vevő szakértők által kidolgozott termékek létrehozása esetén;
- a finanszírozási eljárások egyszerűsítése és karcsúsítása, melynek során biztosítani kell az átlány jellegű darabköltség engedélyezését, hogy elkerülhető legyenek a pénzügyi beszámolási kötelezettség komplex eljárásai, mivel ezek gyakran a pénzügyi eszközök akár 30 %-át is felemésztik;
- pályázati eljárás alkalmazása az ESO-k által nyújtott szolgáltatásokhoz hasonló esetekben, amikor a szolgáltatások ténylegesen teljesítik az ESO-k és az Európai Bizottság, vagyis a szolgáltatás értékesítője és vásárlója közötti „egyenrangú partnerség” feltételeit; ez azonban semmiképpen nem lehet érvényes az önkéntesen létrehozott szabványokra, amelyeknek továbbra is a szabványügyi szervek kezében kell maradniuk.

1.9 Az ESO-k nyújtják a szabványok létrehozásához szükséges infrastruktúrát és szolgáltatásokat, nem ők maguk dolgozzák ki azonban a szabványokat, hanem azok a műszaki szakértők munkájának eredményei. Az EGSZB nézete szerint ez lényeges pont, ezért fel kellene venni a preambulumbekendések közé.

1.10 Az Európai Bizottság által a 2006–2010 időszakra javasolt 134 millió eurós összköltségvetés nem tűnik elegendőnek.

2. Indokolás

2.1 Az EGSZB már korábban is állást foglalt az európai szabványosításnak az uniós politikákban és jogalkotásban történő nagyobb mértékű alkalmazása mellett, hogy a társadalmi és vállalkozói igényeknek megfelelően a műszaki szabványosítás új területekre is kiterjedjen: a szolgáltatások, az információs és kommunikációs technológiák, a közlekedés, a fogyasztó- és környezetvédelem területére.

2.2 Főként a vállalatok képviselői, illetve az egyéb érintett felek számára válik egyre tudatosabbá, hogy az európai szabványosítás előnyöket jelent az üzleti életben: ez a tudatosodás mutatkozik meg abban, hogy erősödnek a legfontosabb európai szabványügyi szervezetek (CEN/Cenelec/ETSI), és az összes érintett, különös tekintettel a KKV-kre, korlátlanul részt vesz a szabványok kidolgozásának folyamatában.

2.2.1 Tekintettel arra, hogy ezek a szervezetek hozzájárulhatnak a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek megvalósításához, az EGSZB kívánatosnak tartja a szervezett civil társadalom erős képviselőit az említett szervezetek igazgatótanácsaiban.

2.3 Annak érdekében, hogy erősödjön a civil társadalom különböző szereplőinek jelenléte és részvétele a CEN, a Cenelec és az ETSI⁽¹⁾ keretében történő szabványosítási folyamatokban, teljes jogú tagként olyan szervezetek is részt vesznek ezekben, mint az ANEC, az ETUI-REMS, a NORMAPME, valamint a 2002-ben létrehozott ECOS⁽²⁾.

2.4 Az EGSZB már több alkalommal⁽³⁾ állást foglalt a szabványosítás jelenlegi jogi keretének átdolgozása mellett, hogy az így jobban illeszkedjen az európai műszaki szabványokkal kapcsolatos legújabb kihívásokhoz és fejlődéshez, illetve a jogi aktusok egyszerűsítéséhez, összeegyeztethető legyen a *jobb jogalkotás*⁽⁴⁾ alapelveivel, és közelítsen a *kibővített Európa iparpolitikájának*⁽⁵⁾ feltételeihez és a 2003–2006 időszakra meghatározott belső piaci stratégia⁽⁶⁾ prioritásaihoz.

⁽¹⁾ CEN = Európai Szabványügyi Bizottság, Cenelec = Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság, ETSI = Európai Távközlési Szabványügyi Intézet.

⁽²⁾ ANEC = fogyasztói szövetség, ETUI-REMS (korábban TUTB) = munkavállalói képviselő, NORMAPME = KKV-szövetség, ECOS = környezetvédelmi szövetségek konzorciuma.

⁽³⁾ HL C 48., 2002.2.21. és HL C 74., 2005.3.23.

⁽⁴⁾ COM(2002) 278 final

⁽⁵⁾ COM(2002) 714 final

⁽⁶⁾ COM(2003) 238 final

2.5 Az EGSZB-nek volt már alkalma arra is, hogy az európai szabványosítás biztos jogi alapokon nyugvó, stabil pénzügyi keretnek bevezetése mellett foglaljon állást. Szintén biztosítani kell az Európai Bizottság és a tagállamok által történő társfinanszírozást is a szabványosítási munkákat, az európai infrastruktúrákat, valamint az ESO-k közötti szinergiák javítására szolgáló intézkedéseket illetően, az európai műszaki szabványok kidolgozásának és a nemzetközi szabványok fejlesztésének hatékonyabbá tétele érdekében.

2.5.1 A tagállamok képviselőinek nagyobb mértékű bevonása biztosíthatná az érintettek számára a szabványok jobb és célszerűbb kidolgozását.

2.6 A műszaki szabványosítás európai kultúrájának kialakítása fontos ahhoz, hogy biztosítani lehessen a 25 tagú EU belső piacának hatékony és kiegyensúlyozott működését. Ezért olyan európai szintű struktúrákat kell létrehozni, amelyek hatékonyan megfelelnek a következőknek:

- az „új megközelítés” követelményeinek;
- a piacok interoperabilitását illető követelményeknek;
- a versenyképesség kényszerének és esélyeinek, amelyek egyre fontosabbá válnak a világ piacain.

2.7 2004-ben a CEN kb. 1 200, a Cenelec kb. 400 új európai szabvánnyal rendelkezett; a két intézmény által kidolgozott európai szabványok száma ezzel együtt összesen mintegy 15 000.

2.8 Az EGSZB megítélése szerint az ilyen sikerhez vezető elemeket meg kell tartani és adott esetben továbbfejleszteni. Az EGSZB szerint az új jogi keret, amely az EK-Szerződés 95. és 157. cikkén alapul és a szabványosítási munkák finanszírozását szabályozza, semmi esetre sem befolyásolhatja a szabványosítási folyamat módját és jellegzetességeit; a folyamatnak függetlenül, önkéntesség és megegyezés alapján kell zajlania.

2.9 Másrészt azonban az EGSZB tudatában van annak, hogy a központi európai struktúrák pénzügyi keretét ésszerűsíteni, erősíteni és középtávon garantálni kell, a normatív műszaki szabványok alkalmazásának az utóbbi években észlelhető felgyorsulására tekintettel is.

2.9.1 Egyre nagyobb az érdeklődés a kereskedelem új akadályainak egy olyan szabványosítási rendszer révén történő elkerülése iránt, amely képes az európai ipar termékeinek, szolgáltatásainak és eljárásainak támogatására, mégpedig a fejlődés gazdasági, szociális és ökológiai dimenziója fejlesztésének céljából a lisszaboni stratégiának megfelelően.

2.10 Európai szinten mindeddig semmiféle olyan kifejezett jogi alap nem létezik a műszaki szabványosítás rendszerének finanszírozására, amely az Európai Bizottság számára lehetővé tenné az összes szabványosítási munka kiegészítő eszközökkel való pénzügyi támogatását.

2.10.1 Mint ismeretes, az ilyen munkák az információk és kommunikációs technológiáktól a közlekedésig, a környezet- és fogyasztóvédelemtől az élelmiszer-feldolgozás és az élelmiszer-ipari termékek biztonságosságáig, a szabványosítást megelőző és kísérő kutatástól a szolgáltatási szektorig, valamint az új dokumentumok és folyamatok („*new deliverables*”) kidolgozásáig terjednek. (7)

2.11 Emellett nagyobb koherenciát és stabilitást kell biztosítani a CEN, a Cenelec és az ETSI központi struktúrái részére, főként az új tagállamok csatlakozása után és az EU jövőbeli bővítéseire való tekintettel.

2.12 Míg a nemzeti szabványügyi intézmények finanszírozását a termékek értékesítéséből és szolgáltatások nyújtásából származó közvetlen bevételek teszik lehetővé, az uniós infrastruktúrák kizárólag a tagállamok hozzájárulására, illetve az EU és az EFTA további pénzügyi eszközeire vannak utalva, amelyek több okból nem elegendőek az európai szabványosítási rendszer hatékonyságának és megbízhatóságának biztosítására.

2.13 A Tanács 2002-es következtetéseiben felkérte a hatóságokat arra, hogy tulajdonítsanak stratégiai jelentőséget a szabványosításnak és egyértelműen kötelezzék el magukat mellette, elsősorban az eredményes és hatékony szabványosítási infrastruktúrák megtartásához tett specifikus hozzájárulással.

2.14 2004 decemberében a Tanács tudomásul vette az Európai Bizottság kezdeményezését, amely az intézményi keret megreformálására irányult, illetve új jogi alapot javasolt az európai szabványosítás finanszírozása számára (8); ennek során a Tanács felkérte az Európai Bizottságot, a tagállamokat, valamint az európai és tagállami szabványügyi szerveket annak megvizsgálására, hogy milyen módon optimalizálható az európai szabványosítási rendszer a rendelkezésre álló erőforrások minél jobb kihasználásával, illetve arra, hogy keressenek további lehetőségeket az európai szabványosítás hatékony működésének biztosítására (9).

2.15 Az Európai Bizottság különböző javaslatokat (10) dolgozott ki a lehetséges forgatókönyvekre az európai szabványosítási rendszer finanszírozását illetően:

– a beavatkozás mellőzése;

(7) New Deliverables: kevésbé költséges és gyorsabb konszenzusos folyamatokat eredményező speciális technikák, amelyek lehetővé teszik a piaci bizonytalanságok gyors csökkentését, anélkül, hogy hivatalos, hosszabb időt és nagyobb munkaráfordítást igénylő szabványokat kellene alkalmazni. Érvényességük időtartama korlátozott, és az információs társadalomban használják őket. Kidolgozásuk a CEN Workshop Agreements keretében történik.

(8) A Tanács 2004.12.21-i következtetése

(9) A Tanács 2004.12.21-i B 2 ajánlása

(10) SEC(2005) 333, 2005.8.19. (előzetes értékelés)

– kizárólag az ipar és az érdekelt felek által történő finanszírozás;

– kizárólag a tagállamok és a nemzeti szabványügyi szervek által történő finanszírozás;

– hozzáadott érték a közösség pénzügyi részvételével.

2.16 A csupán az ipar és az egyéb érdekelt felek által történő finanszírozás azzal a hátránnyal járna, hogy szinte kizárólag a „piacorientált” műszaki szabványok létrehozására összpontosítana, vagyis amelyek az európai termékek világszerte versenyképességének javítására szolgálnak.

2.16.1 Az ilyen jellegű finanszírozás előnye lenne viszont, hogy közvetlenül a vállalkozások igényeiből eredne és a piac követelményeit tükrözné, külső befolyásolás nélkül. Ugyanakkor pedig jelentős hatással lehetne minden képviselt érdek – elsősorban a KKV-k érdekeinek – védelmére, mégpedig kiegyensúlyozott védelmére.

2.17 A kizárólag a tagállamok által, a CEN, a Cenelec és az ETSI tagjaiként tevékenykedő nemzeti szabványügyi szervek révén történő finanszírozás gyengíthetné az európai koordinációt és az európai szabványosítási rendszer koherenciáját.

2.17.1 Másrészt azonban ez a lehetőség messzemenően eleget tenne az EK-Szerződésben szereplő szubszidiaritási és arányossági alapelvnek.

2.18 Az Európai Bizottság nagyobb mértékű részvételének az volna az előnye, hogy a műszaki szabványok jelentős európai többletértékéhez, a nem konform tagállami szabványok leépítéséhez és a belső piac működőképességének erősödéséhez vezetne, az európai ipari termelés skáláhozadékat tekintve is.

2.18.1 Az Európai Bizottságnak ezáltal lehetősége lenne a szabványosítási folyamat befolyásolására és közösségi kialakítására, ami előnyökkel járna politikai támogatásának átláthatósága, koherenciája és hatékonysága terén.

2.19 A kiadásokat tekintve a CEN/Cenelec/ETSI szabványosítási rendszer éves költsége a legfrissebb tanulmányok szerint (11) mintegy 700 millió eurót tenne ki, amely a következőképpen oszlana el:

– 26 % az ESO-k intézményi költségeire;

– 2 % a CEN Management Center (CMC) igazgatási költségeire;

– 72 % a nemzeti szakértők különböző szabványosítási bizottságokban való részvételének költségeire.

(11) Ronald Berger & Partner GmbH, 2000. december

2.20 A bevételeket tekintve a jelenlegi lényeges finanszírozási források a következőképpen oszlanak meg:

- 2 % az EK és az EFTA hozzájárulása;
- 8 % a kormányok hozzájárulása;
- 90 % az ipar és az érintettek hozzájárulása.

2.21 Az európai szabványosítás pénzügyi támogatása jelenleg több jogi aktuson alapul, amelyeknek többsége nem tartalmaz specifikus rendelkezéseket a finanszírozási feltételekről. Ezek a jogi aktusok olyan alapot jelentenek, amely az Európai Bizottság számára lehetővé teszi, hogy az ESO-kat (CEN, Cenelec, ETSI) európai szabványok kidolgozásával bízva meg politikai támogatásához.

2.22 Az európai szabványosítás pénzügyi támogatása az Európai Bizottság, az EFTA és az ESO-k között létrehozott partnerségi kapcsolatok keretében valósul meg, ahogy azt az együttműködés általános feltételeiről szóló, 2003. március 28-án aláírt dokumentum meghatározza.

2.23 Az európai szabványosítás finanszírozása elsősorban a következőket érinti:

- éves működési szerződések az ESO-kkal a központi titkárságaik munkamódjának javítása érdekében a koherencia, a hatékonyság, a minőség és a láthatóság szempontjából;
- az európai szabványosítás minőségi javítása az egységes szabványok terveinek külső szakértők által történő értékelése és szükség esetén végső változatuk fordítása által;
- az európai szabványok vagy más szabványosítási termékek kidolgozása érdekében végzett szolgáltatások a közösségi politikák és jogalkotás támogatásához;
- az európai szabványosítási rendszer és az európai szabványok közzététele és láthatósága;
- harmadik országok technikai támogatása, a velük való együttműködés, valamint nemzetközi együttműködés.

2.23.1 A műszaki szabványosítás a világkereskedelem műszaki akadályainak leépítéséhez is hozzájárul azáltal, hogy a WTO szintjén olyan egyezmények jönnek létre, mint a TABD (Trans Atlantic Business Dialogue) és az MEBF (Mercosur European Business Forum), valamint azáltal, hogy az európai műszaki szabványokat nemzetközi szabványokba (ISO, IEC, ITU) ültetik át.

3. Részletes megjegyzések

3.1 Az európai szabványosítási folyamat – amelynek önkéntes alapon kell zajlania, konszenzuson kell alapulnia és piacorientálnak kell lennie – elengedhetetlen jellegzetességeinek

védelmében az EGSZB megítélése szerint célszerű lenne a határozat szövegét a következő preambulumbekapcsolással kiegészíteni:

„A szabványosítási folyamatnak továbbra is önkéntesen, konszenzuson alapulva és piacorientált módon kell zajlania. Ezeket a jellegzetességeket megfelelően figyelembe kell venni és biztosítani kell az európai szabványosítás finanszírozásának új jogi alapjaiban; így az európai szabványosításról szóló, az Európai Bizottság által 2005 októberében elfogadott cselekvési tervben is, amelyet az ESO-kkal és az érdekelt felekkel egyeztetve évenként aktualizálni kell.”

3.2 A technológiai fejlődés gyorsasága az EGSZB megítélése szerint nem indokolja, hogy az iparban a hivatalos európai szabványosítás keretein kívül egyre több konzorcium és fórum jön létre a műszaki specifikációk fejlesztésére. Ez ugyanis gyengítheti az európai szabványosítás alapvető elemeit, pl. minden szakértő potenciális részvételét (főként a kisvállalkozások esetében), az egész folyamat átláthatóságát és az önkéntes konszenzus alapjának kiterjesztését. Ezért a szöveget a következő preambulumbekapcsolással kell kiegészíteni:

„Az új finanszírozási előírások révén biztosítani kell a szabványosítás nagyobb hatékonyságát és erősítését, hogy egy átlátható, nyílt és önkéntes folyamat keretében megfelelően az úgynevezett »new deliverables«⁽¹²⁾ (szakmai jelentések, műszaki specifikációk, útmutatók) követelményeinek. Mindezeket az ESO-knak kell felügyelnie, hogy mind az összes résztvevő (főként a kisebb, kevésbé szerveződött érdekelt felek) igényeinek, mind a fogyasztói szervezetek megalapozott követeléseinek eleget lehessen tenni.”

3.3 Az EGSZB megítélése szerint célszerű lenne a jelenlegi negyedik preambulumbekapcsolás olyan módon történő megváltoztatása, hogy olyan jogi alap megteremtése szerepeljen benne célként, amely által **a Közösség nemcsak minden, politikai és jogalkotási intézkedéseire végrehajtásához szükséges európai szabványosítási munkát képes finanszírozni**, hanem amely emellett erősítheti az európai szabványosítási folyamatot is. A szabványosítás ugyanis fontos alkotóeleme az európai ipar versenyképességének, a fogyasztóvédelemnek, az európai polgárok egészsége és jóléte védelmének.

„Szükséges a világos, teljes és részletes jogi alap biztosítása a Közösség általi, annak politikai és jogszabályai végrehajtásához szükséges európai szabványosítási tevékenységek finanszírozásához, illetve az európai szabványosítási folyamat erősítéséhez, amely fontos alkotóeleme az európai ipar versenyképességének, az új, innovatív technológiák elterjesztésének, a fogyasztó- és egészségvédelemnek, valamint az uniós polgárok jóléte védelmének.”

(12) Ld.: 7. lábjegyzet

3.4 Az EGSZB nézete szerint erősebben ki kellene hangsúlyozni, hogy az ESO-k nemcsak műszaki szabványokat hoznak létre, hanem olyan európai infrastrukturális szolgáltatást is, amelynek keretében az érintettek nevében szakértők dolgozzák ki a szabványokat. A nyolcadik preambulumbekendés után ezért új preambulumbekendést kell beilleszteni:

„Az európai szabványügyi szervek lényegében a műszaki szabványok kidolgozásához szükséges infrastruktúrát bocsátják rendelkezésre. A szabványokat az érdekelt felek képviselői dolgozzák ki egy független, egyeztetésen alapuló, szakmai jellegű eljárás keretében.”

3.5 Az EGSZB az tanácsolja, hogy a javaslat 3. cikke („Közösségi finanszírozásra jogosult szabványosítási tevékenységek”) az f) pont után két új, g) és h) ponttal egészüljön ki:

3.5.1 Mint már e vélemény 1.4. pontjában is említettük, a szabványosítás témakörében érintettek számára különös jelentőségűek a képzési intézkedések (3. cikk, új, g) pont).

„képzési intézkedések az érdekelt felek képviselői számára (főként a kisvállalkozások, a szolgáltatási szektor, a kereskedelem és a kevésbé strukturált szervezetek esetében), mind a szabványosítási folyamat terén általánosságban, mind a szakterületeken, az európai és nemzetközi szabványok közös kidolgozásához szükséges kapacitás növelése érdekében;”

3.5.2 Ahhoz, hogy a civil társadalom számos szereplőjének a szabványosítási folyamatokban való nagyobb részvételét biztosítani lehessen, elengedhetetlennek tűnik egymással való kapcsolataik jobb kiépítése (3. cikk, új, h) pont).

„a módszerek, eljárások és politikák szakterületek feletti koordinációjának, valamint a nemzeti/regionális szabványügyi szervezetek közötti interaktív európai informatikai hálózatoknak megerősítése.”

3.6 A finanszírozás módja

3.6.1 A szabványosítási szervek munkája annyiban hasonlítható egy általános gazdasági érdekű tevékenységhez, hogy nélkülözhetetlen szolgáltatásokat nyújt az egészséget, a környezetet és a fenntartható fejlődést illetően.

3.6.2 Az EGSZB megítélése szerint az ESO-k központi titkárságai munkájának finanszírozása nem történhet kizárólag intézkedési támogatások vagy működési támogatások formájában⁽¹³⁾, hanem a közbeszerzési eljárásoknak megfelelően ajánlattételi felhívások útján is folytania kell, lényegében a nagyobb rugalmasság elvei alapján.

3.6.3 5. cikk („A finanszírozás módja”), (5) bekezdés: Az EGSZB nézete szerint az ESO-k és az Európai Bizottság közötti partnerségi keretegyezményeknek (az 5. cikk szerint) tényleges „egyenrangú partnerség” eredményeképpen kell létrejönniük, nem pedig egyoldalúan meghatározva. Kívánatos a bürokratikus eljárásmódok és az irányítási felügyelet egyszerűsítése is. Ennek során kerülni kell a keletkező költségek igazolásának és vizsgálatának nehézkes rendszereit, és a minimális költségek 100 %-os fedezetét biztosító átalányszabályozást kell bevezetni.

3.7 Környezeti szempontok

3.7.1 A szabványosítás fő célkitűzései – a kereskedelem megkönnyítése, az életminőség javítása, az egészség javításához, illetve az eljárások és szolgáltatások biztonságához való hozzájárulás – mellett különös figyelmet kellene fordítani a környezeti szempontokra is.

3.7.2 Példaként említhetjük az integrált termékpolitikát, amely az ökológiai életciklus koncepciójára⁽¹⁴⁾ összpontosít. Az üzemi és helyi szintű környezetvédelmi szempontok vizsgálata már az európai szabványként elfogadott EN/ISO 14001-ben is szerepel. Az ISO 14000 sorozat (Környezetközpontú irányítás) többi szabványa is megjelent az európai gyakorlatban: ISO 14020 (Környezeti címkék és nyilatkozatok); ISO 14030 (Környezeti hatás értékelése); ISO 14040 (Életciklus-értékelés).

3.8 Irányítás, megvalósítás és felügyelet

3.8.1 Az EGSZB szerint a 6. cikk (2) bekezdését az új negyedik preambulumbekendéssel összhangban meg kell változtatni.

Brüsszel, 2006. március 15.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Anne-Marie SIGMUND

⁽¹³⁾ COM(2005) 377, 5. cikk (2) bekezdés

⁽¹⁴⁾ COM(2003) 302 final